

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 557/24
7.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Оливере Анђелковић, чланова већа, са вишим саветником Тањом Славковић и записничарем Сањом Ћулајевић, у кривичном предмету против **окривљених АА и др.**, због два кривична дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ и др., решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића и бранилаца окривљене ББ, авоката Снежане Марић и Стевана Јанковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Смедереву К бр. 45/23 од 04.03.2024. године, након претреса одржаног у смислу одредбе чланова 449 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Љубише Драгашевића, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Срећка Ивановића, окривљене ББ и њеног браниоца адвоката Стевана Јанковића, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљене ББ, адвоката Снежане Марић, донео је већином гласова, дана 07.10.2024. године,

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 45/23 од 04.03.2024. године само у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду кривичноправне радње окривљеног АА за које је првостепеном пресудом оглашен кривим правно квалификује као продужено кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које кривично дело му утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) године, задржавајући му као правилно утврђене казне затвора и то за кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ (на штету “Халк банке”) у трајању од 3 (три) године и за кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ (на штету ЈП “Пошта Србије”) казну затвора у трајању од 3 (године), па окривљеног АА применом цитираних законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54, 60, 61 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци у коју

казну му урачунава време проведено у притвору од 02.03.2022. године, па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, док се у осталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, у односу на окривљеног АА, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Поводом жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедерву и бранилаца окривљене ББ адвоката, Снежане Марић и Стевана Јанковића, а по службеној дужности **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 45/23 од 04.03.2024. године, само у погледу начина извршења казне затвора на коју је окривљена ББ осуђена наведеном пресудом у трајању од 10 (десет) месеци у коју јој је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2022.године до 06.07.2022.године, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ, тако што се казна затвора у смислу одредбе члана 45 став 3 КЗ има извршити у просторијама у којима станује уз примену **ЕЛЕКТРОНСКОГ НАДЗОРА** на адреси ... Уколико окривљена једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак изречене казне издржи у Заводу за извршење казне затвора, док се жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и бранилаца окривљене ББ, адвоката Снежане Марић и Стевана Јанковића **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу у односу на окривљену ББ **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр. 45/23 од 04.03.2024. године окривљени АА је у тачки један изреке пресуде оглашен кривим да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, као и кривично дело недовољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, док су у тачки 2 изреке побијане пресуде окривљени АА и ББ оглашени кривим да су извршили и то окривљени АА кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, а окривљена ББ кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ. Првостепени суд је претходно окривљеном АА за кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ на штету “Халк банке” утврдио казну затвора у трајању од три године, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ на штету “Халк банке” казну затвора у трајању од две године, док му је за кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ на штету ЈП “Пошта Србије” утврдио казну затвора у трајању од три године, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ на штету ЈП “Пошта Србије” казну затвора у трајању од две године, па је потом окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година и осам месеци у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 02.03.2022. године, па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Првостепеном пресудом окривљена ББ је осуђена на

казну затвора у трајању од десет месеци у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору од 02.03.2022. године до 06.07.2022. године.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Смедерево КУ бр. 61/22 од 02.02.2022. године и то један пиштољ, стартно-гасни црне боје са оштећеним фабричким бројем и са једним оквиром у коме се налазило шест метака НН калибра.

Првостепеном пресудом од окривљеног АА у смислу одредбе члана 91 и 92 КЗ одузета је противправна имовинска корист у износима и то 46 новчаница у апоенима од по 2.000,00 динара, 109 новчаница у апоенима од по 1.000,00 динара, 6 новчаница у апоенима од по 500,00 динара, 3 новчанице од по 10,00 динара укупно 204.030,00 динара, 1 новчаница у апоенима од 100 евра, две новчанице у апоенима од по 50 евра укупно 200 евра, 548 новчаница у апоенима од по 2.000,00 динара, 390 новчаница у апоенима од по 1.000,00 динара у укупном износу од 1.486.000,00 динара, 819 новчаница у апоенима од по 20,00 динара, 367 новчаница у апоенима од по 10,00 динара, 377 новчаница у апоенима од по 50,00 динара укупно 38.900,00 динара, 148 кованица од 2 динара, 230 кованица од по 1 динар, укупно 535,00 динара, по три потврде о привремено одузетим предметима ПУ Смедерево КУ бр. 61/22 од 02.02.2022. године које је дужан да уплати у року од 60 дана од дана правоснажности пресуде на одговарајући жиро рачун буџета Републике Србије под претњом принудног извршења.

Првостепеном пресудом оштећени ВВ је у смислу одредбе члана 258 став 4 ЗКП за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Првостепеном пресудом окривљени АА је обавезан да Вишем јавном тужилаштву у Смедереву на име трошкова кривичног поступка плати износ од 127.300,00 динара, а Вишем суду у Смедереву на име трошкова кривичног поступка износ од 3.000,00 динара, док су окривљени АА и ББ обавезани да суду на име паушала плате износе од по 10.000,00 динара све у року од 60 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Смедереву само у односу на окривљену ББ због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу побијану пресуду преиначи и окривљену ББ огласи кривом због извршења кривичног дела разбојништво у помагању из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и осуди на казну затвора прописану законом.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Срећко Ивановић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи у погледу изречених казни и окривљеног АА због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ на штету "Халк банке" осуди на казну затвора у трајању од 2 године и због

продуженог кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ на казну затвора у трајању од једне године и због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ на штету ЈП “Пошта Србије” на казну затвора у трајању од две године, а потом га осуди на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци у коју казну ће му урачунати време проведено у притвору. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљене ББ, адвокат Снежана Марић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непопуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљену ослободи од оптужбе. У жалби је бранилац ставила захтев да уколико другостепени суд не донесе ослобађајућу пресуду отвори претрес и сам пресуди у овој кривичноправној ствари.

-бранилац окривљене ББ, адвокат Стеван Јанковић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљену ослободи од оптужбе, или да отвори претрес на који ће позвати окривљену и њене браниоце.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж бр. 587/24 од 21.05.2024. године предложио се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву усвоји као основана и првостепена пресуда преиначи у погледу правне квалификације дела у односу на окривљену ББ коју огласити кривом због извршења кривичног дела разбојништво у помагању из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и осудити на казну затвора у складу са законом, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића, као и жалбе бранилаца окривљене ББ, адвоката Стевана Јанковића и Снежане Марић одбију као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврди.

Апелациони суд у Београду је дана 24.06.2024. године одржао седницу већа на којој је одлучио да се у овој кривичноправној ствари одржи претрес пред другостепеним судом, с обзиром на то да је првостепена пресуда једном већ укидана, како би се на претресу оценили жалбени наводи, како јавног тужиоца ВЈТ-а у Смедереву, тако и бранилаца окривљених АА и ББ којима се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа.

Претрес пред Апелационим судом у Београду је одржан дана 07.10.2024. године у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Љубише Драгашевића, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Срећка Ивановића, окривљене ББ и њеног браниоца адвоката Стевана Јанковића, а у одсуству браниоца окривљене ББ, адвоката Снежане Марић. На претресу су саслушани окривљени АА и ББ, прочитани су сви докази који су изведени током првостепеног поступка и то пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 45/23 са свим изведеним доказима како током првостепеног поступка, тако и у поновљеном поступку, као и пресуда Апелационог

суда у Београду Кж1 1122/23 од 02.11.2023. године. Апелациони суд у Београду је размотрио целокупне списе предмета, као и наводе и предлоге из жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедреву, бранилаца окривљеног АА и ББ, предлога АЈТ-а у Београду из писаног поднеска Ктж бр. 587/24 од 21.05.2024. године, као и изјашњења на претресу, па је по оцени сваког доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности у смислу одредбе члана 16 и 419 ЗКП ценећи одбране окривљених које су дали у претходном поступку и на главном претресу током првостепеног поступка и на претресу пред Апелационим судом у Београду, као и све писане доказе, а на основу резултата целокупног доказног поступка нашао:

-жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића је делимично основана, док су жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедреву и бранилаца окривљене ББ адвоката Стевана Јанковића и Снежане Марић неосноване.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, тако што се указује да је окривљени од самог почетка поступка признао извршење кривичних дела појашњавајући притом сваки детаљ који је био од значаја утврђивање чињеничног стања у овој кривичноправној ствари. Првостепени суд прихвата одбрану окривљеног АА осим у делу да је попио велику количину таблета бромазепам, поклањајући у том делу веру налазу и мишљењу судског вештака др Наташе Марковић, о чему је у образложењу побијане пресуде на страни 18 став 2 дао разлоге. По ставу одбране првостепени суд у образложењу побијане пресуде, па и у делу у ком прихвата одбрану окривљеног АА није узео у обзир и прилике под којима је окривљени извршио кривична дела разбојништво, јер је на основу тога требао окривљеном да ублажи казну у границама које прописује члан 54 КЗ, а што се може рећи и за кривично дело недозвољена производња, држање ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ. У жалби се надаље, истиче да је у конкретном случају првостепену пресуду требало преиначити у погледу правне квалификације дела и уместо два кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ за која је првостепеном пресудом окривљени оглашен кривим, огласити кривим за продужено кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, а сходно једином доказу – исказу окривљеног коме првостепени суд поклања веру. Осим тога на страни окривљеног АА не стоји ниједна отежавајућа околност, док са друге стране постоје околности које као особите оправдавају ублажавање казне испод законом прописаног минимума, а нарочито побуде из којих је учинио дела, затим јачину угрожавања и повреду заштићеног добра, као и околности под којима је кривично дело учињено, ранији живот, његове личне прилике, као и друге околности које се односе на личност учиниоца у смислу одредбе члана 54 КЗ, при чему треба имати у виду да се ни оштећени ЈП “Пошта Србије” и “Халк банка” нису придружили кривичном гоњењу и нису истакли имовинскоправни захтев за накнаду штете против окривљеног, те сходно наведеном одбрана сматра да је било услова да се окривљеном ублажи казна испод законом прописаног минимума и да се осуди на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Смедереву побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања само у односу на окривљену ББ, тако што се истиче да су разлози побијане пресуде противречни изреци, а такође у побијаној пресуди нису наведени ни разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, при чему су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, што је за последицу имало да се ни чињенично стање за сада није могло са сигурношћу испитати. По ставу тужилаштва окривљену ББ је требало огласити кривом за кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ, пре свега што се из телефонске комуникације и снимака са надзорних камера месаре која је у власништву окривљеног АА, али и дешавања пре и после извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ од стране окривљеног АА на штету ЈП “Пошта Србије” закључује да је окривљена ББ била упозната са намером окривљеног АА да учини предметно кривично дело, да му је унапред обећаним прикривањем кривичног дела и средства којим је оно учињено са умишљајем помогла у извршењу истог. Окривљена је по ставу тужилаштва знала да ће окривљени АА извршити наведено кривично дело и да му је управо обећаним прикривањем кривичног дела и средства којима је то учињено, те претходним договором са умишљајем помогла у извршењу истог. У конкретном случају све претходно наведено јасно указује да се не може говорити да су се у радњама окривљене ББ стекла сва законска обележја кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ, већ искључиво законска обележја кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у помагању у вези члана 35 КЗ, па се сходно наведеном и предлаже као у жалби.

Жалбеним наводима бранилаца окривљене ББ, адвоката Снежане Марић и Стевана Јанковића такође се оспорава утврђено чињенично стање, тако што се указује на неразумљивост изреке побијане пресуде и датих разлога, која се огледа у томе што првостепени суд у изреци пресуде на страни 3 након описа кривичног дела извршеног од стране окривљеног АА, наводи да је заједно са окривљеном ББ која га је чекла на ... путничким возилом марке “...” отишао у ... где је торбу са новцем сакрио у викендици, а пиштољ на бетонској греди у печењари, после чега га је окривљена ББ одвезла кући, при чему су били свесни да су њихова дела забрањена, чиме је окривљена ББ извршила кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ. По ставу одбране неразумљивост и противречност овог дела пресуде се огледа у томе што првостепени суд не наводи ни приближно време описане радње, нити пружа било какав аргумент да је окривљена могла знати да је учињено кривично дело. Оваква констатација првостепеног суда у супротности је са исказом окривљеног АА пред ВЈТ у Смедереву у предмету Кт 15/22 од 04.03.2022. године у коме је навео да је окривљена ББ по његовој молби дошла по њега путничким возилом (страна 9 побијане пресуде). Првостепени суд надаље, окривљену ББ оглашава кривом искључиво на основу транскрипата телефонских разговора са окривљеним АА и то селективним одабиром без улажења у суштинско значење истих. Неспорна је чињеница да окривљена ББ није крила учиниоца кривичног дела, што је и за првостепени суд неспорно, нити је прикривала средства којима је дело учињено, као ни трагове, јер их је окривљени АА сам уништио непосредно после извршења кривичног дела, а пре него што је окривљену ББ контактирао тог дана, с обзиром на то да не постоји објективни однос, свакако не може постојати ни субјективни однос окривљене

према учињеном кривичном делу, с тим да су и окривљени АА и окривљена ББ негирали постојање било каквог сазнања о извршеном кривичном делу од стране окривљеног АА, а које сазнање је окривљена ББ могла само да добије од окривљеног АА, стога је првостепени суд погрешно ценио психичко вољни однос окривљене према извршеном кривичном делу.

Окривљени АА је на претресу пред Апелационим судом у Београду у свему остао код навода одбране коју је дао током првостепеног поступка, као и окривљена ББ која је на претресу пред Апелационим судом у Београду такође остала код навода своје одбране коју је дала током првостепеног поступка, тако што није признала извршење кривичног дела које јој се ставља на терет. Оно што није није било спорно у овој кривичноправној је да је окривљени АА учинио кривична дела на штету “Халк банке” и на штету ЈП “Пошта Србије”, али је спорна била чињеница да ли му је у извршењу кривичног дела на штету ЈП “Поште Србије” помогла окривљена ББ, или пак она заиста није имала никаквих сазнања како то наводи у својој одбрани, а што је потврдио и окривљени АА у својој одбрани.

Првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА у склопу свих изведених доказа, као и његово признање извршења кривичних дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, па је његову одбрану прихватио као веродостојну, правилно налазећи да је у сагласности са свим осталим изведеним доказима, на основу којих је неспорно утврдио да је у стању смањене урачунљивости до битног, али не и битно услед анксиозног деловања на продужени стрес због дуговања према другим лицима и претњи које је више месеци уназад доживљавао, у намери прибављања противправне имовинске користи уз ношење и претњу конвертибилним оружјем – пиштољем од оштећених “Халк банке” у ... и “Пошта Србије”, одузео новчана средства у износу већем од преко 1.500.000,00 динара, а све на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, свестан да радње које предузима нису дозвољене, да је исте хтео поступајући са директним умишљајем, чиме су се у његовим радњама стекла сва законска обележја два кривична дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у стицају са два кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ.

Да је окривљени АА извршио два кривична дела разбојништво на штету “Халк банке” и ЈП “Пошта Србије” произилази из репродукованих снимака са сигурносне камере објекта печењаре са ЦД-а, а који је репродукован пред првостепеним судом из ког произилази да се снимци односе на дан 20.02.2022. године почев од 10,00 часова закључно са 12,25 часова и за дан 21.01.2023. године почев од 14,54 часова закључно са 16,54 часова. Из снимака камера неспорно произилази како окривљени АА и ББ улазе у двориште, окривљени АА доставним возилом, а окривљена ББ својим путничким возилом црне боје, како улазе у кланицу и излазе из исте, а такође у минутажи 10:17:31 дана 20.02.2023. године произилази да окривљени АА излази из просторије са две плаве канте у руци из којих је претходно избацио воду. Надаље је, уочена окривљена ББ дана 21.02.2023. године на минутажи 14:54:57 часова, како из гејека аутомобила “Passat” узима и држи у левој руци црну торбу, а потом је враћа окривљеном АА, оставља торбу у гејек, затвара гејек, а потом заједно одлазе доставним возилом из дворишта.

Првостепени суд је на главном претресу одржаном дана 12.06.2023. године репродуковао снимак са сигурносне камере објекта “Халк банке” са ЦД који је достављен од стране “Халк банке”, из кога произилази да је снимање започето у 10,05 часова, да има 78 краћих и дужих снимака на седам камера, а да само девет снимака обухвата време и догађај који су прегледани, да из емитованих снимака произилази да је у 13:28:13 часова лице у маскирној униформи за које је окривљени АА признао да је реч о њему, како из улице ... иде ка улазу банке, да у 13:28:19 часова улази у банку са мањом торбом у рукама, потом у 13:29:42 часова окривљени АА излази из банке. Надаље, из камере из унутрашњости банке произилази да окривљени АА маскиран улази у банку у 13:28:22 часа, прилази пулту, из десног џепа вади торбу, баца прекопута радници, а из левог џепа вади пиштољ, одлази ка унутрашњости и враћа се са пиштољем упереним у радницу, нешто говори, радница прикупља новац, он прилази пулту, улази и сам ставља новац, а потом заједно стављају новац, затим да би опет сам стављао новац и у 13:29:39 часова излази из банке са торбом у рукама, док остали запослени радници прилазе шалтерској радници која плаче. У вези са изнетим ЦД снимцима који су емитовани окривљени нису имали примедбе током поступка већ су признали да су они на снимцима, те није било сумње у веродостојност ових снимака. Првостепени суд је надаље ценио транскрипте телефонских разговора између окривљених АА и ББ за које они нису оспорили да су њихови, па је исте правилно прихватио као доказ јер није било разлога да сумња у исте.

Првостепени суд је надаље, у склопу свих изведених доказа ценио и одбрану окривљене ББ, као и одбрану окривљеног АА у делу у коме наводи да окривљена ББ није учествовала у извршењу кривичног дела које му је стављено на терет, али првостепени суд правилно овакве наводе одбране окривљене ББ није могао прихватити. Према стању у списима предмета оптужницом ВЈТ-а у Смедереву Кт бр. 24/22 од 20.07.2022. године, окривљеној ББ је стављено на терет извршење кривичног дела разбојништво у помагању из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и то унапред обећаним прикривањем кривичног дела, као и средства којим је кривично дело учињено, да је са умишљајем помогла окривљеном АА у извршењу кривичног дела разбојништво на штету ЈП “Поште Србије”. Међутим, правилан је закључак првостепеног суда да најпре из свих изведених доказа и то одбране окривљене ББ, потом одбране окривљеног АА, као и њихове међусобне телефонске комуникације за коју ни сами не споре да је њихова не може се са сигурношћу утврдити да се у радњама окривљене ББ стичу елементи кривичног дела разбојништво помагањем, како се то указује жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Смедереву уз предлог да се окривљена огласи кривом за ово кривично дело. Ово са разлога што на основу свих изведених доказа није неспорно утврђено да је окривљена ББ унапред обећаним прикривањем кривичног дела помогла окривљеном АА у извршењу кривичног дела које му је стављено на терет. Оно што није спорно је да је окривљена ББ омогућила окривљеном АА да најпре сакрије своје возило код њеног пријатеља у ..., рекавши да је то због извршитеља, а да је потом заједно са њим и отишла по возило, међутим, то није доказ који се може прихватити као унапред обећано прикривање, односно није доказ да у тим њеним радњама има елементи кривичног дела које је стављено на терет. Са друге стране неспорно је да је између окривљених АА и ББ постојала телефонска комуникација, али ни на основу овог доказа није се могло са сигурношћу утврдити да у њеним радњама стоје елементи кривичног дела разбојништво помагањем како је то окривљеној стављено на терет оптужним актом ВЈТ-а. По оцени Апелационог суда у

Београду правилан је закључак првостепеног суда да се није могла прихватити правна квалификација кривичног дела које је окривљеној ББ, стављено на терет оптужним актом ВЈТ-а у Смедереву, већ да су се у њеним радњама, након извршења кривичног дела на штету ЈП “Пошта Србије” од стране окривљеног АА стекли сви елементи кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ. Оно што указује на чињеницу да су окривљени извршили кривична дела за која су побијаном пресудом оглашени кривим је телефонска комуникација, као и снимци надзорних камера из кланице власништво окривљеног АА које су се дешавале пре и после извршеног кривичног дела на штету ЈП “Пошта Србије”, а из којих произилази да је окривљена ББ помогла окривљеном АА након извршења овог кривичног дела, будући да је знала да је окривљени АА скинуо таблице са другог возила да би исте ставио на свој ауто, будући да јој је окривљени АА у телефонској комуникацији наложио да понесе исте, знала је да ће окривљени АА црним спрејем да префарба фелне на аутомобилу како би прикрио идентитет свог возила, а све у циљу како би возило којим се критичном приликом одвезао променило изглед. Надаље, окривљена ББ је окривљеног АА сачекала по његовом извршењу кривичног дела по претходном међусобном договору након што је запалио свој ауто у потезу ... и повезла га до ... где му је помогла да сакрије одузети новац. Ову чињеницу потврђује и телефонска комуникација између окривљеног АА и ББ дана 21.02.2022. године у 16:48:31 када је окривљени АА позива и каже “Ајде изађи из улице и крени ка ...”, потом у 16:54:52 часа окривљена ББ, АА каже “Добро ево ја сам кренула за ...”, а он јој одговара “Шта ћеш за ..., требала си да дођеш испред мене, само испред мене ...”, што потврђује да му је она заиста помогла након извршења кривичног дела да не буде откривен у истом. Надаље, из снимка надзорних камера након извршења кривичног дела произилази да се види да окривљена ББ из возила износи торбу у којој је био новац након што је окривљени АА учинио кривична дела разбојништво. Из телефонске комуникације после извршења кривичног дела у 16:38:31 произилази да је окривљена ББ знала да ће окривљени АА запалити како ауто, тако и маскирну одећу, јер јој је у једном тренутку рекао како је набавио све ново од ствари, а између њих је постојао и договор да након што запали свој ауто, да га одвезе на сигурно место, јер је у једном тренутку телефоном окривљени АА питао зашто је кренула за ..., а не по њега, како је то претходно и наведено. Све напред изнето потврђује да је окривљена ББ помогла окривљеном АА након извршења његовог кривичног дела разбојништво и то да сакрије новац у викендици, да је претходно кренула по њега аутом, да је након што је запалио свој ауто и одећу, најпре га одвезла до ..., а потом и до куће, дакле помогла му је у прикривању како оруђа извршења кривичног дела, тако и трагова, а такође му је помогла и да не буде откривен, тако што га је сачекала возилом његове супруге и по његовом позиву одвезла на безбедну локацију. У вези са изнетим првостепени суд правилно није могао да прихвати одбрану окривљене ББ да није знала шта се налази у торби критичном приликом јер из свега напред наведеног несумњиво произилази да је била упозната са оним што је урадио окривљени АА и да му је помогла у томе да не буде откривен.

Приликом одлучивања Апелациони суд је такође имао у виду и жалбене наводе браниоца окривљене ББ, адвоката Стевана Јанковића, којима се указује да је побијана пресуда донета на основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и то тако што првостепени суд у изреци побијане пресуде наводи да су окривљени дана 20 и 21.02.2022.године око 12,45 у стању урачунљивости свесни

својих дела у намери да прибаве противправну имовинску корист преко 1.500.000,00 динара..., наводећи потом у наставку изреке побијане пресуде да су се дана 20.02.2022.године одвезли до ... како би преузели возило марке "...", који су дана 15.01.2022.године сакрили, након чега је окривљени АА дана 20.02.2022.године својим возилом "..." дошао до пословнице ЈП "Пошта Србије". По ставу одбране све напред наведено је неразумљиво и противречно разложима пресуде, с обзиром да се наводе датуми пре и после извршења кривичног дела које је окривљеној ББ стављено на терет, да би потом на страни осам побијане пресуде увео нову чињеницу коју је изоставио у изреци, да је дана 20.02.2022.године окривљени АА замолио окривљену ББ да га одвезе његовим возилом "..." до ... како би узео возило марке "...", којим је претходно извршио разбојништво. По оцени Апелационог суда оваквим поступањем првостепеног суда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка на коју се указује жалбом, ово са разлога што изрека побијане пресуде није неразумљива и противречна, будући да је првостепени суд на напред изнети начин само описао чињенично поступање окривљене ББ и радње које је она предузела приликом извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ, критичном приликом.

Сходно напред наведеном првостепени суд је правилно и по оцени Апелационог суда у Београду за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, који се изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА које је везано за утврђено чињенично стање, те жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду и бранилаца окривљене ББ не доводе у сумњу.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму правилно закључио да су се радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци првостепене пресуде стекла сва законска обележја два кривична дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, која су учињена на штету "Халк банке" и ЈП "Пошта Србије", будући да је окривљени у стању смањене урачунљивости до битног, али не и битно услед анксиозног деловања на продужени стрес због дуговања према другим лицима и претњи које је више месеци уназад доживљавао починио у намери прибављања противправне имовинске користи уз ношење и претњу конвертибилним оружјем – пиштољем и од оштећених "Халк банке" у ... и ЈП "Пошта Србије" одузео новчана средства у износу од преко 1.500.000,00 динара, а све на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, свестан да радње које предузима нису дозвољене и да је исте хтео поступајући са директним умишљајем.

Првостепени суд је надаље, закључио да су се у радњама окривљеног АА поред два кривична дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ у стицају стекла и сва законска обележја два кривична дела недозвољена производња, држање ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, јер је окривљени приликом извршења кривичних дела разбојништво носио и претио конвертибилним оружјем – пиштољем. Међутим по оцени Апелационог суда у Београду како се то основано указује жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића било је услова да се првостепена пресуда преиначи у погледу правне квалификације дела и примени конструкција продуженог кривичног дела, с обзиром да је одредбом члана 61 став 1 КЗ прописано да продужено кривично

дело чини више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања најмање две од следећих околности истоврсности оштећеног, истоврсност предмета дела, коришћења исте ситуације, истог трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја учиниоца. У конкретном случају на страни окривљеног АА је било услова да се примени конструкција продуженог кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, с обзиром да постоји истоврсност предмета дела и јединствено умишљаја на страни учиниоца, овде окривљеног АА, стога је Апелациони суд у Београду побијану пресуду делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Срећка Ивановића, преиначио у погледу правне квалификације дела налазећи да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја продуженог кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ.

Првостепени суд је што се тиче окривљене ББ подводећи утврђено чињенично стање под правну норму правилно закључио да су се у њеним радњама стекла сва законска обележја кривичног дела помоћ учињеницу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ, јер је на основу несумњиво утврђеног чињеничног стања утврдио да је окривљена пружила помоћ окривљеном АА након извршеног кривичног дела разбојништво на штету ЈП “Пошта Србије”, те стога правилно није могао да прихвати њену одбрану да она ништа није знала и да ни сачим није била упозната, правилно налазећи да је таква одбрана окривљене усмерена на избегавање кривичне одговорности.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Срећка Ивановића побија се првостепена пресуда и због одлуке о кривичној санкцији, тако што се указује да је на страни окривљеног било олакшавајућих околности из члана 54 КЗ које првостепени суд није узео у обзир, а које су од утицаја да казна буде већа или мања, да треба имати у виду да се до критичне ситуације радило о угледном привреднику, предузетнику који је запошљавао неколико радника, да је ожењен, да је отац троје малолетне деце, да је у целости признао извршење кривичних дела, да се оштећени ЈП “Пошта Србије” и “Халк банка” нису придружили кривичном гоњењу и нису истакли имовинскоправни захтев за накнаду штете, тако да је било услова да се окривљеном уколико се побијана пресуда преиначи у погледу правне квалификације дела иста преиначи и у погледу казне и смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ окривљеном ублажи казна испод законом прописаног минимума.

Како је Апелациони суд побијану пресуду преиначио у погледу правне квалификације дела у односу на окривљеног АА тако што је нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва законска обележја продуженог кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, то је побијану пресуду испитао и у погледу одлуке о кривичној санкцији, па му је за продужено кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од три године, док му је задржао као правилно утврђене и то казну затвора у трајању од три

године због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ на штету “Халк банке” и казну затвора у трајању од три године због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 из става 1 КЗ, учињено на штету ЈП “Пошта Србије”, па је потом окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору почев од 02.03.2022. године, па до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, уважавајући све олакшавајуће околности које је првостепени суд правилно утврдио и то да се ради о ожењеном, породичном човеку, оцу троје малолетне деце, да је кривично дело учинио у стању смањене урачунљивости услед анксиозног деловања на продужени стрес, да је у потпуности признао извршење кривичних дела, да је остао доследан у свом признању током читавог поступка, његово држање пред судом, док отежавајућих околности на страни није било, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра да ће се изреченом јединственом казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Апелациони суд у Београду је након одржаног претреса поводом жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и бранилаца окривљене ББ адвоката Снежане Марић и Стевана Јанковића побијану пресуду испитао због одлуке о кривичној санкцији по службеној дужности у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП, будући да се жалбеним наводима бранилаца окривљене ББ првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона. Првостепени суд је на страни окривљене ББ правилно ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њега висина правилно одмерена и то од олакшавајућих околности да до сада није осуђивана, њено коректно држање пред судом, док отежавајућих околности на страни окривљене није било, те је правилно окривљену за кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333 став 2 у вези става 1 КЗ осудио на казну затвора у трајању од десет месеци, у коју казну јој је урачунао време проведено у притвору као у изреци побијане пресуде. Међутим, Апелациони суд је побијану пресуду преиначио у погледу начина извршења казне затвора у трајању од десет месеци на коју је окривљена ББ побијаном пресудом осуђена имајући у виду одредбу члана 45 став 3 КЗ којом је прописано да ако је учиниоцу кривичног дела изречена казна затвора до једне године суд може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца и његов ранији живот, држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учињено може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања. У конкретном случају имајући у виду све напред наведено, ценећи личност окривљене, њен ранији живот и то да до сада није осуђивана, као и њено коректно држање пред судом после учињеног кривичног дела, те степен кривице, Апелациони суд налази да су у конкретном случају испуњени сви законом прописани услови у смислу одредбе члана 45 став 3 КЗ да окривљена ББ казну затвора у трајању од десет месеци на коју је правилно првостепеном пресудом осуђена издржава у просторијама у којима станује и то на адреси ..., ..., уз примену електронског надзора, а уколико окривљена једном у трајању од преко шест часова, или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд

ће одредити да остатак изречене казне издржи у Заводу за извршење казне затвора, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљене да ће се наведеном казном затвора и начином њеног извршења у кућним условима уз примену електронског надзора остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и бранилаца окривљене ББ, адвоката Снежане Марић и Стевана Јанковића одбијају као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу у односу на окривљену ББ, потврђује.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 459 и 457 ЗКП.

Записничар
Сања Тулајевић,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Поповић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић